

верния вѣтаръ. Сега са забелѣзваха голѣми песачливи камани, лѣдъ-тъ са измѣни на полета, що-то една частъ изминуваха съ шейни-тъ, а друга частъ съ вреници-тъ. На $26/7$ Иулий пѣтници-тъ усѣтиха, че лѣдъ-тъ подъ крака-та имъ захвана да са мести и това имъ служаше като вѣренъ знакъ, че ще стигнатъ скоро на отворено море, та са и позарадваха малко. На $3/15$ Августа стигнаха до отворена вода. Тогава застрѣлиха кучета-та си, а шейни-тъ оставиха на лѣдъ-тъ. И тѣй тука влезоха вече въ отворено-то море. Джрзки-тъ уморени пѣтници стигнаха на най-горния-та лѣдова граница и пушнаха вече вреници-тъ въ вода-та; благоприятенъ вѣтаръ имъ помагаше много и тѣ стигнаха на $6/18$ Новая-Земля, а на $12/24$ Августа, кадѣ надвечеръ, сжзрѣха единъ вапоръ въ Дунския заливъ. Пѣтници-тъ употрѣбиха и сега най-последни-тъ си сили да стигнатъ веднажъ до тойзи вапоръ. Той бѣше единъ русски спасителъ, управлянъ отъ капитанинъ-тъ Феодора Воронинъ, кой-то ги прия съ такава голѣма благодарность, коя-то отличава вжобще руския народъ на всякадѣ. Съ това чудесно избавление, пѣтници-тъ прияха пѣрви-тъ извѣстия изъ отечество-то си. Воронинъ имаше много писма за полярни-тъ пѣтници, както и нѣкои пакети, тѣй сжщо и историйка-та на двѣ-тъ години до Марта 1874. Подиръ 12 дни, руския вапоръ стигна на $21/2$ Августа до суша-та и излѣзе въ Вардѡе. Тука са раздѣли Експедиция-та съ Воронина, като му подари три-тъ си вреници, а четвърта-та зеха съ себе си да я оставятъ въ Триестския музеумъ за помянъ. Пѣрва-та имъ грижа бѣше да са вчовѣчатъ, тѣ си купиша топли дрѣхы, като за прѣдъ хора. Тѣхни-тъ уста бѣха навикнали само на диво-мѣсо, тѣй що-то бѣха изгубили и вкусъ-тъ за питомно мѣсо. Прибраха си пари-тъ, кои-то бѣха испратени отъ комитета и съ вапоръ-тъ «Финмаркенъ» са опѣтиха за Хамбургъ.

На $10/22$ Септемвр. стигнаха у Хамбургъ (отъ като посѣти Пайеръ и Кепенъ Стокхолмъ), а на $13/25$ Септемвр. 1874, са посрѣщнаха тжржественно у Виена.

Отъ тогива са почна приготвяние-то на Английско-то правителство за нова С. Полярна Експедиция, коя-то на $17/29$ Май 1875, излезе отъ пристанище-то Портсмутъ: тя са сжстои отъ два вапора «Алертъ» подъ управление-то на Алберта Маркхама и отъ «Дисковери» подъ управление-то на Стефенсонъ; прѣдводителъ на цѣла-та Експедиция, коя-то си е предназначр-тала планъ да открие Смитзундъ и на северъ отъ него лѣжащо-то море, е капитанинъ-тъ Наресъ. Една третя нѣмска Полярна Експедиция са готви за презъ година-та 1876.